

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 grudnia 1975 r.

w sprawie wyjątkowego przyznawania i podwyższania emerytur oraz rent kombatantom i więźniom obozów koncentracyjnych oraz pozostałym po nich członkom rodzin.

Na podstawie art. 6 ust. 4 ustawy z dnia 23 października 1975 r. o dalszym zwiększeniu świadczeń dla kombatantów i więźniów obozów koncentracyjnych (Dz. U. Nr 34, poz. 186) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Kombatantom oraz więźniom obozów koncentracyjnych, którzy osiągnęli wiek 55 lat kobiety i 60 lat mężczyźni lub są inwalidami, lecz nie mają prawa do renty inwalidzkiej z tytułu inwalidztwa pozostającego w związku z działaniami wojennymi lub mającymi charakter wojennych albo z pobytem w obozie koncentracyjnym ani prawa do emerytury lub renty na podstawie przepisów o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin lub innych przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym, Minister do Spraw Kombatantów może przyznać w drodze wyjątku emeryturę lub rentę inwalidzką, jeżeli osoby te nie mają niezbędnych środków utrzymania.

2. Emerytury i renty, o których mowa w ust. 1, Minister do Spraw Kombatantów przyznaje w kwocie nie przekraczającej 2.000 zł, nie mniejszej jednak niż kwota najniższej emerytury lub renty inwalidzkiej przewidziana w przepisach o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

§ 2. 1. Członkom rodziny pozostałym po kombatancie lub więźniu obozu koncentracyjnego, który nie miał prawa do renty z tytułu inwalidztwa wojennego ani do emerytury lub renty na podstawie przepisów o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin lub innych przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym, Minister do Spraw Kombatantów może przyznać w drodze wyjątku rentę rodzinną, jeżeli osoby te:

- 1) nie mają niezbędnych środków utrzymania,
- 2) są obywatelami polskimi,
- 3) zamieszkują na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,
- 4) są członkami podopiecznymi Związku Bojowników o Wolność i Demokrację lub spełniają warunki uprawniające do tego członkostwa.

2. Za członków rodziny w rozumieniu ust. 1 uważa się:

- 1) wdowy, które osiągnęły wiek 50 lat lub są inwalidami albo wychowują sieroty w wieku do 16 lat po zmarłym kombatancie lub więźniu obozu koncentracyjnego,
- 2) sieroty, które spełniają warunki do uzyskania renty rodzinnej określone w przepisach o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin,
- 3) rodziców, którzy pozostawali na utrzymaniu kombatanta lub więźnia obozu koncentracyjnego.

3. Rodzicom może być przyznana renta rodzinna bez ustalania, czy pozostawali oni na utrzymaniu kombatanta lub więźnia obozu koncentracyjnego.

4. Renty rodzinne, o których mowa w ust. 1, Minister do Spraw Kombatantów przyznaje w kwocie nie przekra-

czającej 1.400 zł, nie mniejszej jednak niż kwota najniższej renty rodzinnej przewidziana w przepisach o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

5. Renty rodzinne po kombatantach i więźniach obozów koncentracyjnych, którzy mieli przyznane w drodze wyjątku emerytury lub renty inwalidzkie, przyznaje się w kwocie 1.400 zł.

§ 3. 1. Do emerytur i rent, o których mowa w § 1 i 2, przysługują dodatki: z tytułu odznaczeń państwowych, z tytułu zaliczenia do I grupy inwalidów oraz rodzinne.

2. Osobie pobierającej emeryturę lub rentę przyznaną w myśl § 1 lub 2 oraz członkom jej rodziny przysługują świadczenia w naturze.

3. W razie śmierci osoby pobierającej emeryturę lub rentę przyznaną w myśl § 1 lub 2 albo w razie śmierci członka rodziny takiej osoby przysługuje zasitek pogrzebowy.

4. Świadczenia, o których mowa w ust. 1—3, przysługują na zasadach i w wysokości określonych w przepisach o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

§ 4. Kombatantowi i więźniowi obozu koncentracyjnego, który pobiera emeryturę lub rentę na podstawie przepisów o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin lub innych przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym, Minister do Spraw Kombatantów może w drodze wyjątku podwyższyć tę emeryturę lub rentę do kwoty nie przekraczającej 2.000 zł.

§ 5. Członkom rodziny pozostałym po zmarłym kombatancie, pobierającym emeryturę lub rentę na podstawie przepisów o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin lub innych przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym, Minister do Spraw Kombatantów może podwyższyć tę emeryturę lub rentę do kwoty nie przekraczającej 1.400 zł, jeżeli spełniają warunki określone w § 2 ust. 1 pkt 2—4 i ust. 2.

§ 6. Osoba, której podwyższono emeryturę lub rentę w myśl § 4 lub 5 zachowuje prawo do dodatków oraz świadczeń w naturze, do których była uprawniona przed podwyższeniem jej emerytury lub renty.

§ 7. Emerytury i renty przyznane lub podwyższone w trybie wyjątkowym na podstawie wniosków zgłoszonych przed dniem 1 stycznia 1976 r. kombatantom i więźniom obozów koncentracyjnych oraz pozostałym po nich członkom rodziny podwyższa się o kwotę 200 zł. Podwyższenia świadczeń dokonują z urzędu oddziały Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1976 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*